

N:o 2.

Af herr P. Andersson i Högkil, om ändring i 12:te kapitlet
Ärfdabalken.

Uti 12 kapitlet ärfdabalken — om huru arf skiftas skall — stadga §§ 5, 6 och 7 i fråga om skifte af fast egendom på landet dels att bröder, som ärfva med systrar, och efter bröderna deras barn, hafva rätt till »tagelott», d. v. s. att utan lottning uttaga sina andelar, hvar efter lottning sker mellan arfvingarne af hvarterdera slaget, och dels att när flera få lika del i sätesgård eller annan jord, som ej väl kan delas, har broder rättighet att systems lott till sig lösa.

Efter min öfvertygelse stå dessa stadganden i strid med den i lag antagna grundsats om *lika arfsrätt*; och då arfsrätten i visst afseende är ett uttryck för folkets uppfattning af människovärdet hos qvinnan i jämförelse med mannen, anser jag att grundsatsen om lika arfsrätt bör utan undantag fullständigt tillämpas. På grund häraf yrkar jag,

att Riksdagen måtte besluta,
att §§ 5 och 6 i 12:te kapitlet ärfdabalken skola
helt och hållet upphöra att vara gällande; samt
att § 7 i samma kapitel skall ändras så, att orden:
»Äro delarne lika; hafve då broder, eller den, som
ärfver broders lott, rättighet att systems lott till sig
lösa», skola upphöra att vara gällande och derifrån
utgå.

Stockholm den 18 januari 1889.

P. Andersson,
Högkil.